

การปฏิบัติการพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค KWL – Plus กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับ
นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเป้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
The Operative Development of Analytical Reading Based on KWL – Plus Technique Used in
Thai Unit for Prathom Suksa Four Students of Ban Pao School under the Jurisdiction of
UbonRatchathani Primary Education Service Area 1

กัญทิมา บุญเฉลี่ย* และ นพดล จันทรเพ็ญ**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติการพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL – Plus และเพื่อศึกษาผลการปฏิบัติการพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค KWL – Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเป้า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ก่อนและหลังปฏิบัติการ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านเป้า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ (1) เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL– Plus จำนวน 24 แผน (2) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกประจำวัน แบบฝึกหัดท้ายแผนการเรียนรู้ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนท้ายวงจร แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านเชิงวิเคราะห์ การวิจัยครั้งนี้ใช้เทคนิคการวิจัยปฏิบัติการ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงานในลักษณะบันไดเวียน 3 วงจร การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ สังเกตปฏิบัติการจากการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยกระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL– Plus สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ บันทึกประจำวัน แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้ในแต่ละวงจรมาตรวจสอบความแม่นยำวิเคราะห์ตีความสรุปและสะท้อนผลการปฏิบัติเพื่อปรับปรุงแนวทางในการดำเนินการในวงจรปฏิบัติการต่อไป การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ตรวจสอบความแม่นยำ และรายงานผลในลักษณะบรรยาย การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์โดย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบวิลคอกชัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. กระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – Plus ที่พัฒนาขึ้นช่วยให้พัฒนาผลการเรียนรู้ด้าน การอ่าน และการคิดวิเคราะห์ กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามและรู้จักแสวงหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน นักเรียนได้ฝึกการจัดระบบ ข้อมูลความรู้และความคิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้จากอ่าน โดยการทำแผนภาพความคิดซึ่งมีการสรุปใจความสำคัญจากแผนภาพความคิด นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และมีเป้าหมายในการอ่าน นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์ไปใช้ในชีวิตประจำวันและในสาระอื่นๆ รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงขึ้น

*ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

**รองศาสตราจารย์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี: ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2. ผลการปฏิบัติการพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 82.21 และมีนักเรียน 17 คน ที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด การทดสอบระหว่างหลังเรียนและก่อนเรียน พบว่า นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ เทคนิค KWL – Plus, การอ่านเชิงวิเคราะห์, ภาษาไทย

ABSTRACT

The research aimed to study the operative development of analytic reading based on the technique KWL-Plus and the result of the development of an analytic reading based on the same technique for Prathom Suksa 4 students of Ban Pao School under the jurisdiction of Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area 1 before and after the operation.

The samples in the research were 17 Prathom Suksa 4 (grade four) students enrolled in the first semester of the school year 2012. The research instruments were divided into two types: one was the instrument for the operation, that is, 24 KWL-plus based lesson plans and the other was the instrument used to gather data including the record format for the learning behavior, the record format for the teacher's teaching behavior, interviews, daily record format, the lesson end exercises, the circle end learning achievement, achievement test, and analytic reading.

The techniques of the operation research consisted of three circles which were used to gather data. The researcher had conducted the achievement test of analytic reading, observed the reading operation through KWL-Plus based learning process, and learning behavior. Data derived from each circle were validated, interpreted and summarized so that improvement could be made in further operation. Qualitative data were validated and presented in a descriptive manner. Quantitative data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation and wilcoxon.

The research findings were as follows:

1. Learning by KWL-technique –Plus which was developed had greatly contributed to reading and analytic thinking. It motivated the learners to raise the questions and seek the answers from what they read. They practiced how to organize the knowledge/ data system and causal ideas derived from reading. They made a mind map in which a main idea was drawn. The students had improved a reading ability and had the set targets in reading. In addition, they were capable of analyzing and applying the ideas to their daily life.

2. As regards the results of the operation, it was found that the students had 82.21 % of a reading achievement on average. 80% of them had passed the criterion. Considering the pre-and post-learning test, it was found that their learning achievement after the learning operation was higher than before learning at a statistical significance of .01.

Key Words: KWL-Plus technique, analytic reading, Thai Language

บทนำ

การศึกษาเป็นกุญแจสำคัญที่สุดที่จะทำให้คนประสบความสำเร็จและดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุข สามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมของโลกในยุคปัจจุบันพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 22 ผู้เรียนทุกคนเกิดการเรียนรู้และมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันได้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2545 ก : 22 - 23) กล่าวคือ การเรียนรู้เรื่องเดียวกันผู้เรียนแต่ละคนมีวิธีการที่แตกต่างกันตั้งนั้นการจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 มาตรา 24 กำหนดให้ผู้เกี่ยวข้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรม ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงสามารถคิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดความสามารถในการคิด เป็นสมรรถนะที่สำคัญสมรรถนะหนึ่งของผู้เรียนที่ผู้เรียนพึงเกิดขึ้นตามตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

สาระภาษาไทยและมาตรฐานการเรียนรู้ขั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การสอนอ่าน ได้มุ่งเน้นการอ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ 2551 : 40) สอดคล้องกับ (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ 2542 : 168) ที่กล่าวว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจเจตนาของผู้เขียน เข้าใจเนื้อเรื่องและสามารถสรุปความคิดเกี่ยวกับงานเขียนนั้น โดยผู้อ่านจะต้องอ่านอย่างพิจารณาแล้วใช้ความคิดไตร่ตรอง แยกแยะ จับใจความสำคัญหาข้อมูลมาตอบคำถาม เปรียบเทียบ ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ สรุปตัดสินใจและประเมินค่าในสิ่งที่อ่าน สรุปได้ว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นความสามารถที่ต้องใช้การคิดวิเคราะห์ควบคู่กันไปด้วยจึงจะทำให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ความ ตีความ และสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การอ่านมีความสำคัญอย่างมากสมควรที่จะปลูกฝังให้นักเรียนได้ฝึกฝนและนำความรู้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง แต่จากรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนบ้านเป่า ด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 4 ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ สรุปความอย่างเป็นระบบและมีการคิดแบบองค์รวม พบว่าอยู่ในระดับ พอใช้ ค่าเฉลี่ย 70.71 ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ผู้เรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดไตร่ตรอง พบว่าอยู่ในระดับ พอใช้ ค่าเฉลี่ย 70.00 ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ พบว่าอยู่ในระดับ พอใช้ เฉลี่ย 66.00 ส่วนมาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร ปรากฏว่า

ร้อยละเฉลี่ยของผู้เรียนในกลุ่มสาระภาษาไทยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 49.02 (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์กรมหาชน 2553 : 33 - 35) ซึ่งปัญหานี้ถ้าไม่ได้รับการแก้ไขจะส่งผลต่อการเรียนในสาระอื่นๆ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เพราะการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นพื้นฐานในทุกกลุ่มสาระและเป็นทักษะการอ่านในระดับสูงกว่าความรู้ ความจำ ความเข้าใจและการนำไปใช้ ซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการแสวงหาความรู้จากเอกสารต่างๆจากการอ่าน เมื่อสรุปเรื่องที่อ่านไม่ได้ ผลที่ตามมาคือนักเรียนไม่สามารถพิจารณาเลือกรับสาระที่มีคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้ และไม่สามารถเขียนสื่อความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน วิชา เล่าเรียนดี(2547 : 92 – 94) ได้กล่าวไว้ว่า เทคนิค KWL – Plus สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านได้ทุกระดับรวมทั้งการเขียน นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดอย่างสร้างสรรค์ได้ การนำเทคนิค KWL – Plus มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการคิดทำได้ง่าย เนื่องจากมีกรอบและแนวทางให้ฝึกให้คิดเป็นลำดับขั้นตอน คือ K : (What we know) นักเรียนเรียนรู้เรื่องอะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน W : (What we want to know) นักเรียนต้องการรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และ L : (What we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องอะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน จากผลงานวิจัยของทิพสร มีปิ่น (2539 : บทคัดย่อ) ศศิพรรณ เปื้องศิลปรัตน์ (2544 : 99) และวิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547 : 199) พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL- Plus จะมีทักษะการอ่านสูงขึ้นรวมทั้งเกิดทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้

จากเหตุผลดังกล่าว ในฐานะที่เป็นครูผู้ปฏิบัติการสอน จึงสนใจที่จะหาแนวทางพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนานักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพโดยนำการวิจัยเชิงปฏิบัติการด้วยเทคนิค KWL- Plusช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น เนื่องจากเป็นเทคนิค การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักอ่านและคิดหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงมีความสนใจการใช้เทคนิค KWL- Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเป่า ซึ่งปัจจุบันยังมีความสามารถในด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่ทางโรงเรียนได้กำหนดเพื่อให้มีมาตรฐานสูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติการพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL – Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเป่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการปฏิบัติการพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ ก่อนและหลังปฏิบัติการ โดยใช้เทคนิค KWL – Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเป่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเป่า อำเภอเหล่าเสือโก้ก จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 17 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค KWL – Plus

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการปฏิบัติการประกอบด้วย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์
2. การอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยเทคนิค KWL – Plus

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยใช้รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการตามแนวคิดของ Lewin (Kemmis and Mc Taggart 1990 : 8-9, อ้างถึงใน อีริวดี เอกะกุล 2552 : 35) โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงานในลักษณะบันไดเวียน (Spiral of Steps) แต่ละขั้นตอนประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติการ การสังเกตและรวบรวมข้อมูล และการสะท้อนผลการปฏิบัติงาน โดยแบ่งเป็น 3 วงจร คือ วงจรที่ 1 ปฏิบัติการกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-8 วงจรที่ 2 ปฏิบัติการกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9-16 วงจรที่ 3 ปฏิบัติการกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 17-24

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามลักษณะการใช้ได้ 2 ประเภทดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่เน้นการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค KWL – Plus จำนวน 24 แผน วิเคราะห์คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ตามผลที่ได้จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ค่าคุณภาพเฉลี่ยเท่ากับ 4.56
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติการสอน ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านเชิงวิเคราะห์แบบปรนัย 1 ชุด 40 ข้อ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้เท่ากับ 0.80 – 1.00 ค่าความยาก 0.28 – 0.50 ค่าอำนาจจำแนก 0.20 – 0.70 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนท้ายวงจรแบบปรนัย 3 ชุด ๆ ละ 20 ข้อ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้เท่ากับ 0.80 – 1.00 ส่วนแบบบันทึกประจำวันของครูแบบสังเกต และแบบสัมภาษณ์วิเคราะห์เชิงพรรณนา

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความความยากง่าย (ลัวน สายยศและอังคณา สายยศ 2538 : 210) ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบโดยใช้สูตรของ Brennan (บุญชม ศรีสะอาด 2543 : 87) ค่าความเชื่อถือของแบบทดสอบโดยใช้วิธีการของ Livingston (อนันต์ ศรีโสภณ 2525 : 85) ประสิทธิภาพของแบบฝึกกิจกรรม โดยใช้สูตร $E1 / E2$ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคนอื่นๆ 2538 : 499) ความตรงเชิงเนื้อหาแบบทดสอบโดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง (IOC) (สมนึก ภัททิยธนี 2537 : 167) ทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการวิเคราะห์ด้วยสถิตินอนพาราเมตริก ลำดับพิสัย Wilcoxon

สรุปผลการวิจัย

1. กระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – Plus ที่พัฒนาขึ้นช่วยให้พัฒนาผลการเรียนรู้ด้าน การอ่าน และการคิดวิเคราะห์ กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามและรู้จักแสวงหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน นักเรียนได้ฝึกการจัดระบบ ข้อมูลความรู้และความคิดเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้จากอ่าน โดยการทำแผนภาพความคิดซึ่งมีการสรุปใจความสำคัญจากแผนภาพความคิด นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และมีเป้าหมายในการอ่าน นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์ไปใช้ในชีวิตประจำวันและในสาระอื่นๆ รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงขึ้น

2. ผลการปฏิบัติการพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 82.21 และมีนักเรียน 17 คน ที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด การทดสอบระหว่างหลังเรียนและก่อนเรียน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. การปฏิบัติการพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค KWL – Plus พบว่า ผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิค KWL – Plus สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับ วัชรเลาเรียนดี (2547 : 93-95) ที่กล่าวไว้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิค KWL, KWLH – Plus และ KWL สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านได้ทุกระดับ และยังสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดอย่างสร้างสรรค์ได้อีกด้วย โดยมีกรอบในการคิดคือ K- ให้ระบุสิ่งที่เรียนรู้หรือเรื่องที่เกี่ยวกับหัวเรื่องที่กำหนด W- ให้ระบุสิ่งที่อยากรู้ L-ให้ระบุสิ่งที่เรียนรู้แล้ว และ Plus – การทำแผนภาพความคิดและสรุปใจความสำคัญสอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 75) ที่กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า เทคนิค KWL เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่านและทักษะกระบวนการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนเองคิดอะไร นอกจากนี้ผลการวิจัยของ ของ ชลธิชา จันทรแก้ว (2549 : บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิค KWL – Plus การพัฒนาด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยคะแนนหลังจากการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มนภรณ์ ไกรอบรู้ (2551 : 93) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL – Plus พบว่า การเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนหลังการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

2. การพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ ที่ใช้เทคนิคการสอน KWL – Plus ในแต่ละวงจรโดยรวม พบว่า นักเรียนมีคะแนนอยู่ในเกณฑ์ดี แสดงให้เห็นว่าการนำรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมาใช้ส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้ดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมารศรี ธาณี (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่เน้นการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีคุณภาพอยู่ในระดับที่เหมาะสมมาก นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ใหม่ในการเรียนและนักเรียนส่วนใหญ่มีพัฒนาการด้านการอ่านและการเขียนที่ดี และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 83.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80 การทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า ในการที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น ครูผู้สอนต้องหารูปแบบและวิธีการ

ให้เหมาะสมกับผู้เรียน จัดกิจกรรมโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ จัดหาและใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการวัดผลและประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้เรียน มีการเสริมแรง จากการใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมาดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้นักเรียนมีการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ดีขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูควรศึกษาและทำความเข้าใจรูปแบบ ขั้นตอน และกระบวนการการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยละเอียด เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามรูปแบบของการวิจัยเชิงปฏิบัติการได้ถูกต้อง

1.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ครูผู้สอนควรมีการเตรียมการสอนให้พร้อม เพื่อให้เกิดปัญหาน้อยที่สุดในขณะดำเนินการและให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรมีการใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจการเรียนรู้และไม่เกิดความเบื่อหน่าย

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ครูและผู้ร่วมวิจัยควรเก็บรวบรวมข้อมูลโดยละเอียดมีความรอบคอบในการบันทึกสิ่งที่สังเกตได้ ดำเนินการวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูลทันที เพื่อให้ง่ายต่อการนำไปใช้ในการปรับแผนในวงจรปฏิบัติการต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการไปใช้ในการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL – Plus ในสาระการเรียนรู้อื่นและในระดับชั้นอื่น ๆ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์นพดล จันทร์เพ็ญ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารี หลวงนา กรรมการที่ปรึกษาด้วยความเคารพยิ่ง

บรรณานุกรม

- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (Reading and Reading promotion). กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ, 2542.
- ชลธิชา จันทร์แก้ว. การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH Plus. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคนอื่นๆ. สื่อการสอนระดับประถมศึกษา เล่ม2. พิมพ์ครั้งที่ 4. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2538.

- ทิพสร มีปิ่น. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ KWL-Plus กับการสอนอ่านตามคู่มือครู. ปรียุณานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.
- ธีรวิทย์ เอกะกุล. การวิจัยปฏิบัติการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. อุบลราชธานี: ยงสวัสดิ์อินเตอร์กรุ๊ปจำกัด, 2552.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2543.
- ประภาพร ชัยปายาง. การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และเขียนข้อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL – Plus. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.
- ประยงค์ ไชยจันทร์. การปฏิบัติการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2552.
- ปิยะนุช ยืนสุข. การปฏิบัติการพัฒนาทักษะการเขียนคำที่มีสระลดรูป สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2552.
- มนภรณ์ ใจรอบรู้. การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL – Plus. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2551.
- มารศรี ธานี. การปฏิบัติการเพื่อฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2549.
- รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์กรมหาชน), สำนักงาน. รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบ 2 (พ.ศ. 2549 – 2553) โรงเรียนบ้านเป่า. กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์กรมหาชน), 2553.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2538.
- วัชรวิภา เล่าเรียนดี. เทคนิควิธีจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: โครงการส่งเสริมการผลิตตำราและเอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์, 2547.
- วิชาการ, กรม. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2542.
- . การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา, 2542.
- . แนวการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2544.
- . การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2545.
- วิไลวรรณ สวัสดิ์วงศ์. การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
- ศศิพรรณ เปื้องศิลปะรัตน์. การใช้รูปแบบ KWLA พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2545.

_____. การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2546.

_____. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.

สมนึก ภัททิยธนี. การประเมินผลการสร้างแบบทดสอบ. พิมพ์ครั้งที่ 3. ภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์, 2537.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด
ภาพพิมพ์, 2545.

เสาวลักษณ์ ตรงจิตร. การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.